

Til Klima- og miljødepartementet

Oslo, 8.1.2016

FORSLAG TIL ENDRING AV ERSTATNINGSBESTEMMELSEN I MARKALOVEN - HØRINGSUTTALELSE

Vi viser til deres brev av 20.10.2015 angående høring av forslag til endring av erstatningsbestemmelsen i markaloven § 11.

Norsk Friluftsliv representerer de 15 største frivillige friluftslivsorganisasjonene i Norge med til sammen rundt 760.000. En av hovedoppgavene for Norsk Friluftsliv er å ivareta allemannsretten og det enkle og naturvennlige friluftslivets vilkår i Norge, herunder i lover og regler som danner det juridiske rammeverket for friluftslivet.

I forslaget som departementet har sendt på høring foreslås det at erstatningsregelen i markaloven § 11 blir lik den erstatningsregelen som er i naturmangfoldloven § 50. Det gjør at det vil bli betydelig enklere for grunneier å få erstatning for innskrenkninger i råderetten som følge av vernet til friluftslivsformål etter markaloven.

Norsk Friluftsliv støtter dette forslaget til endring i markaloven og mener det er en viktig anerkjennelse av friluftsliv og naturopplevelse som viktige samfunnsverdier.

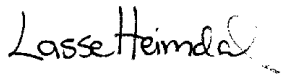
Hvis erstatningsreglene i markaloven og naturmangfoldloven blir like, er det viktig å være bevisst hvilke områder som blir vernet etter hvilket lovverk. Er det hensynet til friluftslivet og opplevelsesverdiene som er motivet, så er det markaloven som må bli brukt, mens hvis det er hensynet til naturmangfoldet er det naturmangfoldloven som må bli brukt.

I begge tilfeller er det viktig hvordan verneforskriften for det enkelte område utformes. Er det vern etter markaloven, så er det viktig at verneforskriften utformes på en måte som fremmer friluftslivet og ikke hemmer det. Er det vern etter naturmangfoldloven, så er det viktig at forskriften tar vare på naturmangfoldet, men samtidig ikke lager unødvendige hindringer for friluftslivet, jfr. den diskusjonen friluftslivsorganisasjonene har hatt med departementet rundt vern i marka.

Vi kan imidlertid se at det i noen spesielle tilfeller kan være behov for å regulere ferdselen av hensyn til sårbare naturtyper og/eller arter. Det er imidlertid svært viktig at reguleringen ikke legger unødvendige og ikke begrunnede restriksjoner på det enkle og naturvennlige friluftslivet. Det skal etter vår vurdering svært mye til før det er behov for en slik regulering.

I forslaget til endring av erstatningsbestemmelsen har departementet ikke foreslått å ta med framgangsmåten ved fastsetting av erstatning i naturmangfoldloven § 51. Vi vet ikke om dette er gjort etter en bevisst vurdering av departementet, men vi mener at det bør vurderes å ta inn en tilsvarende bestemmelse i markaloven.

Vennlig hilsen
Norsk Friluftsliv

Lasse Heimdal
generalsekretær

Hans Erik Lerkelund
rådgiver